

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนตุลาคม 2564 ฉบับที่ 1/65

ด้วงวงมันเทศ (sweet potato weevil)

ด้วงวงมันเทศจัดเป็นแมลงศัตรูที่สำคัญที่สุดของมันเทศ โดยตัวเต็มวัยจะทำลายทุกส่วนของพืช ในขณะที่ตัวหนอนทำลายในหัวและเถา สำหรับหัวมันเทศที่ถูกด้วงวงทำลายจะมีลักษณะเป็นทางคดเคี้ยวมีสีเขียวและสีดำแม้ถูกทำลายเพียงเล็กน้อยก็ไม่สามารถรับประทานได้ เพราะมีกลิ่นเหม็นและรสชาติหัวมันเทศที่ถูกทำลายรุนแรง บางครั้งเน่าและมีกลิ่นเหม็น

ด้วงวงมันเทศ ตัวเต็มวัย

บริเวณผิวมันเทศ

เถามันเทศ

ข้างในหัวมันเทศ

การเข้าทำลาย

มันเทศอายุ 1½ - 2½ เดือน จะพบด้วงวงมันเทศเริ่มเข้าทำลาย ขึ้นอยู่กับแหล่งปลูกและความรุนแรงของการระบาด การแพร่กระจายของด้วงวงมันเทศมีแนวโน้มว่าเป็นแบบรวมกลุ่ม ด้วงวงมันเทศชอบออกบินในช่วงเวลา 20.00-21.00 น. ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศผู้ส่วนช่วงเช้า (8.00-9.00 น.) และกลางวัน (12.00-13.00 น.) ไม่พบตัวเต็มวัยออกบิน จำนวนตัวเต็มวัยจะพบมากขึ้นเมื่อพืชอายุมากขึ้นและพบสูงสุดในช่วงเก็บเกี่ยวหัวมันเทศ

การป้องกันกำจัด

1. ฉีดพ่นสารเคมีฟิโปรนิล อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก ๆ 2 สัปดาห์
2. ฉีดพ่นเชื้อราเมทาไรเซียม อัตรา 500 กรัม/น้ำ 20 ลิตรสลับกับสารเคมีฟิโปรนิล อัตรา 60 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก ๆ 2 สัปดาห์
3. ใช้กับดักฟีโรโมน

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะพาน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนตุลาคม 2564 ฉบับที่ 2/65

โรคใบจุดในพืชตระกูลกะหล่ำ

สภาพอากาศฝนฟ้าคะนอง และมีฝนตกหนักบางพื้นที่ทำให้เกิดโรคใบจุด (เชื้อรา *Alternaria brassicicola* และ *A. brassicae*) ในพืชตระกูลกะหล่ำ เช่น คะน้า กะหล่ำปลี ผักกาดขาว กะหล่ำดอก บรอกโคลี ฯลฯ

ลักษณะอาการที่พบ

โรคนี้เกิดได้ทุกส่วนและทุกระยะการเจริญเติบโต

ระยะต้นกล้า : เกิดแผลเล็กๆ สีน้ำตาล เข้มที่ลำต้น โดยพืชจะแสดง

อาการคล้ายโรคเน่าคอดิน ทำให้ต้นกล้าชะงักการเจริญเติบโต

ระยะต้นโตถึงระยะเก็บผลผลิต : มักพบบนใบและก้านใบ เกิดเป็นแผลจุดเล็กๆ

สีเหลือง ต่อมาแผลขยายใหญ่ขึ้นเป็นสีน้ำตาลเข้มถึงดำ ลักษณะเป็นวงค่อนข้างกลม เรียงซ้อนกันเป็นชั้นๆ

ในกะหล่ำปลี ถ้าสภาพอากาศมีความชื้นสูง จะเกิดอาการเน่าอย่างรุนแรงทั้งหัว

ในกะหล่ำดอกและบรอกโคลี หากเป็นรุนแรงดอกจะถูกทำลายทั้งหมด โรคนี้สามารถติดเมล็ด ทำ

ให้สูญเสียความงอก แฝงตัวในเมล็ดพันธุ์ทำให้เกิดการระบาดของโรค เมื่อนำไปปลูก

การป้องกันกำจัด

1. ใช้เมล็ดพันธุ์ที่ปลอดโรค
2. แช่เมล็ดในน้ำอุ่น 20-30 นาที หรือคลุกเมล็ดด้วยสารป้องกันกำจัดเชื้อราก่อนปลูก
3. เลี่ยงการปลูกพืชในแปลงที่เคยมีการระบาดของโรค อย่างน้อย 3-4 ปี ไม่ปลูกพืชให้แน่น จนเกินไปกำจัดวัชพืชในแปลงปลูก ลดการสะสมของเชื้อโรค
4. เมื่อเริ่มพบโรคในระยะกล้า ควรถอนต้นกล้า นำไปทำลายนอกแปลงปลูกทันที ถ้าเริ่มพบโรคในระยะต้นโต ควรตัดใบที่เป็นโรคออกแล้วพ่นสาร ป้องกันกำจัดเชื้อรา เช่น อะซอกซีสโตรบิน 25% เอสซี อัตรา 5-10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คลอโรทาโลนิล 50% เอสซี อัตรา 20-30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร พ่นทุก 5-7 วัน

หากมีข้อสงสัยสามารถสอบถามเพิ่มเติมได้ที่ สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ตำบลท่าสะอ้าน อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา 24130 โทร./แฟกซ์ 038-530143 e-mail: chs_bangpakong@doae.go.th

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนตุลาคม 2564 ฉบับที่ 3/65

โรคใบจุดดำในลำไย

สภาพอากาศในช่วงนี้ฝนตกต่อเนื่อง และมีฝนตกหนักบางพื้นที่
เตือนผู้ปลูกลำไยในระยะการเจริญเติบโตทางใบ-พัฒนาผล
รับมือโรคใบจุดดำ(เชื้อรา *Colletotrichum gloeosporioides*)

ข้อสังเกตลักษณะ/อาการที่อาจพบ

อาการเริ่มแรก บนใบแก่พบแผลจุดกลมสีน้ำตาลอ่อน มีขอบสีเหลือง
ล้อมรอบ ต่อมาแผลเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มถึงดำ หากอาการรุนแรง
แผลจะขยายติดกันเป็นแผลขนาดใหญ่ทำให้ใบบิดเบี้ยวผิดปกติ แผล
อาจขาดเป็นรู หากสภาพแวดล้อมเหมาะสมมีความชื้นสูงโรคจะระบาด
ลุกลามไปที่ใบเพสลาดและใบอ่อน ใบจะหลุดร่วงในที่สุด

แนวทางป้องกัน/แก้ไข

๑. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพบอาการของโรคที่ใบแก่ ตัดแต่งและเก็บส่วนที่เป็นโรค
นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อลดปริมาณเชื้อสาเหตุโรค
๒. หากพบเริ่มมีอาการของโรคที่ใบเพสลาดและใบอ่อน ให้ตัดแต่งส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอก
แปลงปลูก แล้วพ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น อะซอกซีสโตรบิน ๒๕% เอสซี อัตรา ๕-๑๐
มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ แมนโคเซบ ๘๐% ดับเบิ้ลยูพี อัตรา ๕๐ กรัมต่อน้ำ ๒๐ ลิตร หรือ
โพรคลอราซ ๔๕% อีซี อัตรา ๑๕ มิลลิลิตรต่อน้ำ ๒๐ ลิตร พ่นทุก ๗-๑๐ วัน
๓. กำจัดวัชพืชรอบโคนต้นเพื่อลดความชื้นสะสม
๔. ไม่ควรใส่ปุ๋ยที่มีค่าไนโตรเจนมากเกินไป เพราะจะทำให้พืชอ่อนแอต่อการเกิดโรค
๕. หลังการเก็บเกี่ยวผลผลิต ควรตัดแต่งกิ่งเพื่อให้ทรงพุ่มโปร่ง โดยเฉพาะกิ่งที่มีใบเป็นโรค และเก็บ
ส่วนที่เป็นโรค นำไปทำลายนอกแปลงปลูก เพื่อไม่ให้เป็นแหล่งสะสมของโรคในฤดูกาลผลิตต่อไป

ข่าวประชาสัมพันธ์

สำนักงานเกษตรอำเภอบางปะกง

ประจำเดือนตุลาคม 2564 ฉบับที่ 4/65

โรคใบด่างถั่วเขียว

ลักษณะอาการ

ต้นที่เป็นโรคใบด่าง จะเป็นจุดสีเหลืองเล็กๆ กระจายอยู่ทั่วไปบนใบ ทำให้ใบมีสีเหลืองปนเขียว ต่อมา อาการใบจุดสีเหลืองนี้ จะกระจายแผ่ออกไปเป็น ผื่นใหญ่ และในที่สุดใบเปลี่ยนเป็นสีเหลืองจัด ต่อมา อาการลามขึ้นไปสู่ใบยอด ทำให้ยอดที่แตกใหม่มีอาการ ด่างเหลือง ต้นแคระแกร็น ไม่ออกดอกและไม่ติดฝัก แต่ถ้าโรคนี้ออกใน ระยะที่ติดฝักแล้ว ฝักจะเปลี่ยนเป็นสี เหลืองจัด ขนาดเล็กและสั้นผิดปกติ ส่วนมากฝักจะงอขึ้น ไม่ติดเมล็ดหรือ เมล็ดจะลีบเล็กกว่าต้นปกติ

ช่วงระยะระบาด

โรคนี้พบระบาด ท ความสำเร็จยากกับถั่วเขียวได้ทุกระยะการเจริญเติบโต ตั้งแต่ถั่วเขียวอายุ ประมาณ 2 สัปดาห์ขึ้นไป

การป้องกันและกำจัด

- ทำความสะอาดแปลงปลูก กำจัดวัชพืช
- ไถกลบ (แปลงที่พบโรคสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตก่อนการ ไถกลบ)
- ใช้เมล็ดพันธุ์ที่สะอาด (ไม่ใช่เมล็ดพันธุ์จากแปลงที่เป็นโรค)
- ปลูกพืชหมุนเวียน
- ทำความสะอาดอุปกรณ์เครื่องมือในการเก็บเกี่ยว
- พ่นสารฆ่าแมลงเพื่อกำจัดแมลงพาหะ (เพลี้ยอ่อน, แมลงหวี่ขาว)
 - ฟิโพรนิล 5% อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
 - อิมามิกดิน เบน โซเฮด 1.92% EC อัตรา 10 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร
 - อิมิคาโคลพริด 70% WG อัตรา 12 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร
 - คาร์บาริล 85% WP อัตรา 50 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

